

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 18/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om finansiering av skogsbruk och till lag om änd- ring av inkomstskattelagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 10 oktober 2006 en proposition med förslag till lag om finansiering av skogsbruk och till lag om ändring av inkomstskattelagen (RP 177/2006 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet och miljöutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandena (GrUU 46/2006 rd och MiUU 44/2006 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- avdelningschef Aarne Reunala och biträdande avdelningschef Pentti Lähteenoja, jord- och skogsbruksministeriet
- specialmedarbetare Kirsi Neiglick, justitieministeriet
- konsultativ tjänsteman Seija Kivinen, finansministeriet
- överförstämestare Pirkko Isoviita och naturvårdsinspektör Pekka Salminen, miljöministeriet
- äldre forskare Jussi Leppänen, Skogsforskningsinstitutet
- direktör Ilmo Kolehmainen och skogsvårdschef Hannu Niemelä, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio
- direktör Jorma Vierula, Södra Österbottens skogscentral

- ordförande Johannes Leppänen, Mellersta Finlands skogscentral
- direktör Ari Niiranen, Norra Karelen skogscentral
- ombudsman Olli Mäkipää, Eteläisen Suomen yhteismetsät
- vice verkställande direktör Simo Jaakkola, Maskinföretagarnas förbund rf
- direktör Jukka Koivumäki, Skogsägarförbundet Västra Finland
- generalsekreterare Reino Mattila, METO – Skogsbranschens Experter rf
- vice skogsdirektör Timo Nyrhinen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- ombudsman Tapio Hankala, Forstmästareförbundet rf
- ordförande Hans-Erik Lindqvist, Skogscentralernas grupp för myndighetsverksamhet
- ombudsman Timo Hongisto, Metsänhoitoyhdistys Lakeus
- distriktsansvarig Rauno Hakala, Metsänhoitoyhdistys Salometsä
- skogsexpert Jouni Väkevä, Skogsindustri rf
- fältchef Jukka Aula, Norra Finlands Skogsägarförbund rf
- förbundssekreterare Lauri Ainasto, Trä- och specialbranschernas förbund
- ombudsman Tage Fredriksson, Träenergi rf
- skogsexpert Harri Hölttä, Finlands naturskyddsförbund rf
- miljödirektör Pirkko Selin, Vapo Oy.

Dessutom har skriftliga utlåtanden lämnats av
— handels- och industriministeriet

— Svenska Lantbruksproducenternas Central-
förbund SLC.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en ny lag om finansiering av skogsbruk. I lagen föreskrivs om grunderna och de allmänna villkoren för stöd för skogsbruk. De stöd som föreslås ska beviljas enligt prövning. På förfaranden med att bevilja, betala och övervaka stöden och på andra motsvarande förfaranden tillämpas utom den föreslagna lagen även statsunderstödslagen. Avsikten med propositionen är att göra stöden effektivare, förtydliga och förenkla stödvillkoren och införa en lättare stödadministration.

En av de viktigaste orsakerna till översynen är att lagen om finansiering av hållbart skogsbruk behövde revideras för att uppfylla kraven i den nya grundlagen. I princip motsvarar förslaget i allt väsentligt den gällande lagen och nuvarande praxis. Vissa justeringar föreslås i finansieringen. De största justeringarna görs i stödet enligt den gällande lagen för vård av ungskog och istandsättningsdikning. Enligt propositionen ska

stödet inriktas mer på vård av plantbestånd. I stället för stöd för istandsättningsdikning föreslås stöd för vård av torvmarksskog. Genom stödet sporras markägarna till mer omfattande projekt för vård av torvmarksskog. Miljöstödet föreslås bli ändrat för att bättre främja skogarnas mångfald. En bestämmelse om att stödet är skattefri inkomst tas in i inkomstskattelagen.

Bestämmelser om stödens belopp ska enligt förslaget utfärdas genom förordning av statsrådet. Differentieringen av stödnivåerna bibehålls i stora drag. Stöden beviljas antingen utifrån de faktiska kostnaderna eller till ett visst eurobelopp. Stöd för faktiska kostnader fastställs enligt en stödprocent som precis som nu varierar enligt arbetsslag.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008.

Lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Den gällande lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) trädde i kraft den 1 januari 1997. Lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har emellertid ändrats i flera revideringar. Lagen har bestämmelser om statlig finansiering för åtgärder som främjar hållbar vård och användning av endskilda skogar enligt skogslagen (1093/1996). Finansieringen kan utgöras av stöd eller lån. Lån har beviljats för samprojekt kring skogsvägar och istandsättningsdikning. I övrigt har finansieringen beviljats i form av stöd. Ett av de främsta syftena med propositionen är att revidera lagen om finansiering av hållbart skogsbruk för att den ska uppfylla kraven i grundlagen.

Utskottet konstaterar att under de senaste åren har verksamheten enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk anpassats efter det behov av skogsvårds- och skogsförbättringsarbete som uppskattats i Finlands nationella skogsprogram 2010 (nedan det nationella skogsprogrammet). Det nationella skogsprogrammet, som statsrådet godkände 1999, avser att öka den på skogar baserade nationella och regionala välfärden genom att slå vakt om skogarnas ekonomiska, ekologiska och sociala uthållighet. Enligt programmet ska användningen av inhemskt virke fram till 2010 öka med 5–10 miljoner kubikmeter, värdet av exporten av trävaror fördubblas och skogsvården och miljövården inom skogsbruket hålla en hög nivå. Till målen hör också att

öka den årliga användningen av energived med fem miljoner kubikmeter. Vad gäller ekologisk hållbarhet är ambitionen att uppnå och upprätthålla en gynnsam skyddsnivå för olika arter av organismer och livsmiljöer i skogarna genom en adekvat kombination av skyddsområden och ekonomiskogar med diversifierad användning.

Skogsrådet, vars uppgift är att stödja jord- och skogsbruksministeriet i vittsyftande och principiellt viktiga skogspolitiska frågor, har tagit fram en framtidsöversikt för skogssektorn (Metsäsektorin tulevaisuuskatsaus; Jord- och skogsbruksministeriet 11/2006). Översikten är skogsrådets ställningstagande till vilka prioriteringar, mål och åtgärder som krävs med tanke på skogarna och skogsnäringen. Arbetet på en översyn av det nationella skogsprogrammet kommer att fortsätta utifrån översikten, och tanken är att statsrådet mot slutet av 2007 ska kunna godkänna det reviderade nationella skogsprogrammet 2015 och förlänga det därmed sammanhängande handlingsprogrammet för främjande av mångfalden i skogarna i södra Finland (METSO).

Det finns ett starkt skogskluster i Finland, konstaterar utskottet. Det har uppstått och utvecklats till följd av bl.a. en ökad efterfrågan på skogsindustrins produkter, ett breddat sortiment av virkesråvaror och en avancerad produktionsteknik. Skogsklustret står för närapå 10 procent av vår bruttonationalprodukt, cirka 30 procent av industriproduktionen och nästan 40 procent av nettoexportinkomsterna. Hela klustret sysselsätter ungefär 200 000 personer. Kärnan består av en stark skogsindustri och ett lönsamt skogsbruk. Framtiden öppnar möjligheter för vårt skogskluster, då ickeförnybara naturtillgångar överallt i världen får ge vika för förnybara naturtillgångar i produktion och konsumtion. Men för att klustret ska kunna ta vara på möjligheterna behöver dess bärkraft stärkas genom nationella beslut. Utskottet vill också påpeka att skogarnas betydelse vid sidan om virkesproduktionen ökar i hela världen. I kampen mot växthuseffekten är skogarna den viktigaste sänkan för upptag av växthusgaser.

En lönsam skogssektor skapar inte bara arbetstillfällen utan behövs också för att landsbyg-

den ska förbli livskraftig. Av propositionen framgår det emellertid att det nettoresultat i förhållande till arealen skogsmark inom det privata skogsbruket som beskriver skogsbrukets lönsamhet har försämrats reellt sett sedan 1999 och att det nationella skogsprogrammets mål att upprätthålla lönsamheten inte nåtts. Orsaken till den försämrade lönsamheten är att virkespriserna generellt sett sjunkit reellt och att avverkningsmängderna inte ökat.

Av propositionsmotiven framgår det också att trädbeståndet enligt färskas inventeringar årligen växer med i snitt 97 miljoner kubikmeter. Den genomsnittliga avverkningsvolymen per år uppgick till 58 miljoner kubikmeter under perioden 1995—1999. Det nationella skogsprogrammet har som mål att industrin ska öka användningen av inhemskt virke med 5—10 miljoner kubikmeter per år fram till 2010 då den årliga avverkningsmängden är uppe i 63—68 miljoner kubikmeter. Efter sekelskiftet ökade avverkningsvolymen till mer än 60 miljoner kubikmeter per år, men stannade 2005 på ca 57 miljoner kubikmeter på grund av arbetskonflikter inom skogsindustrin. Här vill utskottet fästa uppmärksamheten vid att mängden importerat virke ökat markant. Men å andra sidan är Ryssland industripolitiskt inriktat på att minska exporten av råvirke.

Vården och användningen av skogarna har under de senaste åren inte bara tagit fasta på virkesproduktion utan allt större hänsyn har börjats tas till andra sätt att använda skogarna och till naturvärden. Den gällande lagen ger möjlighet att bevilja enskilda markägare miljöstöd samt finansiera projekt för vård av skogsnaturen, naturhandel och försöksprojekt med samarbetsnät. Med dessa metoder för frivilligt skydd uppmuntras skogsägarna att i ett långsiktigt perspektiv skydda skogarnas mångfald.

Finansieringssystemet för hållbart skogsbruk är komplext: i runt tal 60 miljoner euro fördelas på ca 50 000 projekt. Ett och samma projekt kan dessutom innefatta flera förmånstagare och betalningstransaktioner. Det splittrade stödsystemet påverkar också förvaltningens resurser. Av stödet på ca 60 miljoner euro använder aktörerna ungefär tio miljoner euro för att planera arbe-

tena och fem miljoner euro till verkställighetsutredningar. Ungefär sex miljoner euro kostar det skogscentralerna att genomföra den gällande lagen, och den summan tas från statsbudgetens moment 30.60.42 (Statsbidrag till organisationer för främjande och övervakning av skogsbruk). Att finansieringssystemet är så här splittat beror främst på att skogsägarna är så många och åtgärdsavdelningarna så små. När det handlar om enskilda skogar är den genomsnittliga lägenhetsstorleken aningen över 30 hektar och storleken på det bestånd som per gång är föremål för en åtgärd i medeltal 1–2 hektar. Enligt propositionen har skogsägarstrukturen på senare år långsamt splittrats ännu mer, men å andra sidan har även antalet stora skogslägenheter ökat.

Utgående från det ovan sagda anser utskottet att det primära målet med propositionen, att stöden ska bli mer verkningsfulla, är ytterst angeläget. Här vill utskottet också påpeka att man i fråga om vissa arbetsslag ligger efter målen i det nationella skogsprogrammet och att det statsfinansiella läget inte tillåter en ökad finansiering. För att arbetsmålen i det nationella skogsprogrammet ska kunna nås måste stöden bli mer verkningsfulla så att andelen välskötta skogar ökar även om resurserna är knappa.

Tanken är att stöden ska ge bättre resultat särskilt när det gäller vården av ungskog, alltså det arbetsslag som kräver mest resurser, framgår det av propositionen. Vård av ungskog sker i dag i stort sett i samma utsträckning i plantbestånd som i unga gallringsskogar. Vård av plantbestånd har större effekt och är fördelaktigare ur skogsbrukssynpunkt än vård av gallringsskogar som ännu utvecklas. Undersökningar visar att de första åren är avgörande för hur ett skogsbestånd utvecklas senare. Därför föreslås det i propositionen att stöd villkoren ändras för att arbetet företrädesvis ska utföras på skogar i plantbeståndsfasen. Den gällande lagen ställer som kriterium för stöd för vård av ungskog att på området inte fås en som stämplingspost säljbar mängd virke som uppfyller kvalitets- och måttkraven för kommersiellt gångbart gagnvirke. Detta kri-

terium föreslås bli utbytt mot ett som gäller trädbeståndets diameter i brösthöjd.

Propositionens andra syfte, att tydliggöra och förenkla stöd villkoren, är också det mycket viktigt, menar utskottet. Stödsystemet är i sin nuvarande form komplicerat och detaljerna är många. Genom att systemet är invecklat leder det till ökade administrativa kostnader och sämre resultat. Det är svårt inte minst för jordägarna att hålla reda på vad stöd villkoren exakt går ut på. Förenklingen ska enligt propositionen ske genom att skogsförbättringslånen slopas helt, finansieringen av vissa arbetsslag justeras och stöd villkoren förenklas.

För att stöden ska generera bättre resultat är det enligt utskottet nödvändigt att det administrativa arbetet kring stödsystemet minskas både för aktörer och för myndigheter. Enligt propositionen förenklas det administrativa förfarandet när stöd villkoren förenklas och mätningarna i terrängen minskar. Något som också lättar det administrativa arbetet är att de minimiarealer som ställs som villkor för stödet ändras. Det krävs nämligen rätt mycket administrativt arbete för att behandla och kontrollera handlingar som gäller små objekt och avdelningar. Utskottet framhåller att övergången till elektronisk administration kommer att generera stora besparingar under de närmaste åren. Skogscentralernas gemensamma gruppstrategi går ut på att 80 procent av anmälningarna och ansökningarna i anknytning till verkställigheten av lagar ska göras elektroniskt senast 2010. Den översyn av informationssystemen som just nu pågår på skogscentralerna bör absolut göras med hänsyn till att elektronisk administration kan utnyttjas fullt ut, understryker utskottet.

Utskottet noterar att regeringen stannat för att behålla indelningen i stöd som baserar sig på en plan och stöd som baserar sig på en verkställighetsundersökning med motiveringen att förvaltningen ska vara effektiv. Behandlingsfaserna är färre för stöd som beviljas i efterhand. I de fallen kan man samtidigt besluta bevilja och betala ut stödet och konstatera att arbetet har genomförts i enlighet med stöd villkoren.

Som regeringen säger i propositionen är det skäl att beakta att man inte genom ändring av bestämmelserna om finansieringen kan garantera att skogsförnyelsen och i synnerhet dess eftervård genomförs, inte heller att den skyldighet att åstadkomma återväxt som avses i 8 § i skogslagen (1093/1996) fullgörs. Den frågan bör i första hand lösas genom bestämmelserna i skogslagen och övervakningen av dem. Däremot kan man med hjälp av stödet indirekt sporra till senare vård av det utvecklingsdugliga plantbestånd som uppstått i samband med skogsförnyelsen.

Utskottet noterar också att nivån på stödet för lägenhetsbaserat arbete inte längre ska vara bunden till en uppdaterad skogsbruksplan. Systemet med skogsplanering håller på att revideras, och enligt propositionsmotiven är det ingen idé att binda stödnivån till ett system som är under utveckling. Också på den här punkten gäller det att ge akt på vilka konsekvenser ändringen får, menar utskottet.

Regeringen har i propositionen stannat för att stödet ska motivera markägarna att vårda ungskog men att en exakt mätning av detta arbete ska slopas. Markägarna får ett stödbelopp i euro som är graderat efter stödområde. I stödet har då beaktats den statliga finansieringens betydelse för nya långverkande investeringar runt om i landet. Beloppet av stöd för vård av ungskog är inte beroende av om arbetet utförs av lägenhetens egen eller utomstående arbetskraft. Administrativt sett är en sådan arvodesmodell för beviljande av stöd den enklaste. Dessutom skulle markägaren på förhand veta hur stort stödet blir. Men observeras bör att den föreslagna arvodesmodellen där kostnaderna inte behöver redovisas kan leda till ökad användning av svart arbetskraft. Här gäller det att hålla ett öga på vad ändringen leder till.

Eftersom marknadens villkor allt mer kommer att gälla energived när användningen av bioenergi stadigt ökar och då mängden tillvarata energived enligt den gällande definitionen av objekt som finansieras sannolikt fortsätter öka, har regeringen inte sett sig föranlåten att bredda stödkretsen i fråga om uttag av energived. Däremot ska stödet för uttag av energived

inte längre vara beroende av om ett plantbestånd eller något annat skogsvårdsobjekt är finansieringsbart. En ny begränsning är emellertid att stöd för uttag av energived bara kan beviljas en gång under trädbeståndets omloppstid.

Regeringen föreslår att kriteriet för stöd för bekämpning av rotticka ska vara att arbetet utförs från början av maj till slutet av oktober i samband med avverkning på mineraljord i områden där det finns risk för att rottickan breder ut sig. Det föreslagna stödet skiljer sig innehållsmässigt från det nuvarande stödet såtillvida att stöd inte längre beviljas för mekanisk bekämpning av rotticka, dvs. avlägsnande av stubbar. Stubbar avlägsnas i dagsläget snarare för att ta ut energived än för att bekämpa rotticka, påpekas det i propositionen. Avlägsnandet av stubbar är i regel marknadsdiktat och därför är det inte motiverat med statligt stöd för det.

Utskottet framhöll i sitt betänkande om regeringens proposition med förslag till lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk samt till lag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (JsUB 12/2002 rd — RP 179/2002 rd) att stubbarna spelar en avgörande roll för spridningen av rotticka. Svampen sprider sig till skogen genom stubbar och kan leva kvar efter avverkning i murkna stubbar i flera decennier. Via rötterna angrips också skogsplanteringar om inte trädarterna byts ut. Skadorna har en benägenhet att öka från generation till generation. Vid avverkningar på sommaren kan stubbarna skyddas genom behandling mot smitta av rotticka. Om skogen redan är angripen av röta hjälper det inte med att behandla stubbarna, även om det rekommenderas att rötangripna skogar behandlas inom riskområdet för att ny smitta ska kunna reduceras. En tillväxtplats som angripits av rotticka kan rengöras genom att en ren lövträdsgeneration (björk, asp etc.) planteras på platsen eller genom att de rötangripna stubbarna tas bort. I södra Finland kan de svårt rotangripna granskogarna förnyas genom att stubbarna tas bort utan att trädslagen behöver bytas ut. Detta säkerställer tillgången till friska granar också i framtiden. I tall-

dingarna med rotröta i sydöstra Finland går det många gånger inte att byta ut trädslaget på grund av att växtplatsen är så karg. På grundval av det ovan sagda föreslog utskottet vissa ändringar som medgav att stöd enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk också ges ut för mekanisk bekämpning av rotticka. Även i det nu aktuella sammanhanget vill utskottet understryka hur angeläget det är att bekämpa rotticka.

Den tionde inventeringen av rikets skogar ger vid handen att en tredjedel av de dikade torvmarksområdena behöver rensas eller kompletteringsdikas under 2005—2014. Propositionen avser att få enskilda markägare att aktivare vårda torvmarksskogarna och sätta i stånd diken samt vidta adekvata vattenvårdsåtgärder i samband med dessa åtgärder. Det nuvarande stödet för istandsättningsdikning ersätts i den nya lagen med stöd för vård av torvmarksskog. De åtgärder som kan få stöd vid istandsättningsdikning är desamma som nu. Det är ytterst viktigt, menar utskottet, att man inom projekt för vård av torvmarksskogar i enlighet med propositionen gör en mer övergripande bedömning av behovet av istandsättningsdikning, näringssituationen, transportförbindelser, vården av skogarna och avverkningsarbeten i det dikade området. Höjt stöd för vård av ungskog och vitaliseringsgödsling som sker i samband med projekt för vård av torvmarksskog är ett sätt att sporra till detta. Propositionsmotiven lyfter också fram Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (vattenramdirektivet) som syftar till att bevara och förbättra vattenmiljön i gemenskapen. Inom skogsbruket kommer vattenramdirektivet att genomföras med särskild hänsyn till att skador på vattendrag orsakade av istandsättningsdikning kan föregripas och avväjas.

Stöd för bevarande av skogarnas biologiska mångfald föreslås bli beviljat antingen som miljöstöd eller stöd för vård av skogsnaturen. Enligt den gällande lagen kan miljöstöd dock inte beviljas när den minskning av skogsavkastningen eller det ekonomiska bortfall av annat slag som beror på upprätthållande av mångfalden är

ringa så som avses i 11 § 1 mom. i skogslagen (1093/1996). Detta villkor föreslås bli struket, påpekar utskottet. Framöver grundar sig miljöstödet på avverkningsvärdet minus självrisk.

En del av de föreslagna stöden kan differentieras bl.a. regionalt utifrån skogsbruksförhållandena och administrativa gränser. I utkastet till statsrådsförordning, som återges i en bilaga till propositionen, föreslås att landet delas in i tre stödområden. Indelningen bygger på den zonindelning som bestämts med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. I en utredning till utskottet har det med åberopande av träproduktionsläget föreslagits att kommunerna Karlö, Ii och Yli-Ii överförs till den tredje zonen. På grund härav är det viktigt att stödzonsindelningen ses över där det behövs, menar utskottet.

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning finner utskottet propositionen behövlig och angelägen. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Detaljmotivering

1. Lag om finansiering av skogsbruk

Lagrubriken. Utskottet har i den allmänna motiveringen framhållit att det nationella skogsprogrammet, som ligger till grund för den föreslagna lagen, avser att öka den på skogar baserade nationella och regionala välfärden genom att slå vakt om skogarnas ekonomiska, ekologiska och sociala uthållighet. Samtidigt har utskottet lagt fram en lång rad synpunkter på bl.a. skogarnas mångfald. Utskottet föreslår därför att lagrubriken ändras till "Lag om finansiering av ett hållbart skogsbruk".

1 §. Lagens syfte är enligt den föreslagna paragrafen att främja god vård och användning av skogarna. Med tanke på såväl motiven som själva bestämmelserna föreslår utskottet att paragrafen preciseras med att syftet med lagen är att främja virkesproduktionen och användningen av energived samt skydda skogarnas biologiska

mångfald. Genom ändringen breddas paragrafens materiella innehåll.

4 §. Enligt föreslagna 1 mom. kan stöd för flisning av energived även beviljas samfund och yrkesutövare, om stödet främjar vården och användningen av enskilda markägares skogar. Däremot förelås det att stöd för uttag av energived bara ska kunna beviljas enskilda markägare. Detta kan enligt utredning till utskottet leda till problem i praktiken, eftersom både stöd för uttag av energived och stöd för flisning ofta kan betalas för ett och samma virkesparti. Också momsbeskattningen skulle bli arbetskrävande och lätt gå snett. Därför föreslår utskottet att andra meningen i 1 mom. kompletteras med "uttag".

5 §. Utskottet föreslår en teknisk ändring i rubriken. Ändringen påverkar inte den svenska texten.

7 §. Paragrafen föreslås gälla plan och verkstälighetsutredning. Enligt 1 mom. krävs för stöd för bl.a. projekt för vård av skogsnaturen en plan som godkänts av skogscentralen. Utskottet påpekar att regeringen missat på denna punkt i propositionens detaljmotiv (s. 34) då den säger att en plan inte förutsatts för skogsvårdsprojekt.

14 §. Paragrafen föreslås gälla uttag av energived. Utskottet vill också i detta sammanhang anknyta till den diskussion som fördes på 1990-talet om stöd för energived som skogsägaren tar ut ur egen skog för eget bruk. Samtidigt konstaterar utskottet att finansieringsstödet är tänkt för att stimulera till ett mer omfattande bruk av energived i samhället än vad markägarna använder hemma. Markägarna använder redan nu energived från egen skog, eftersom det är lämpligast i marknadshänseende. Det statliga finansieringsstödet ger inte önskade effekter om det betalas för uttag av energived ur hushållens egna skogar. Fortsatta stödinsatser behövs för att värmeverk och regionala värmeverk ska kunna använda energived som tillvaratagits i samband med vård av plantbestånd och avverkning i unga gallringsskogar och som kan hävda sig mot kon-

kurrerande energikällor. På grund av det ovan sagda anser utskottet att lagen, alldeles som regeringen föreslagit, som kriterium för såväl stöd för uttag som stöd för flisning ska ha att virket som fällt överläts och att skogscentralen ges en utredning om överlåtelsen.

I paragrafen föreslås också krav på näringshalten hos objektet för uttag. Utifrån inkommen information konstaterar utskottet att avverkningsmetoderna kan helträdsdrivning leda till tillväxtförluster inom näringsfattiga objekt, men å andra sidan är det i regel inte ändamålsenligt att ta ut energived på sådana objekt, eftersom virkesmängden är så anspråkslös. Det gäller att med tillämpningsanvisningar framtagna för att stimulera till användning av energived styra uttaget till platser där tillgången är stor och effekten av näringsförlusten blir så liten som möjligt. Enligt utredning till utskottet bygger bedömningen av näringshalten i utkastet till statsrådsförordning på en växtplatsklassificering som för att kunna göras kräver mycket extra administrativt arbete. Utskottet föreslår därför att 2 och 4 mom. ändras genom att kriteriet gällande näringshalten hos objektet för uttag av energived stryks.

Enligt det föreslagna 1 mom. kan stöd beviljas för hopsamling och skogstransport av virke som fällt och överlåtits för energianvändning i samband med vård av plantbestånd och avverkning i ung gallringsskog. Men i lagförslaget ingår ingen definition på avverkning i ung gallringsskog. Med uttrycket avses enligt en utredning till utskottet i allmänhet avverkning där trädbeståndet efter avverkningen har en genomsnittlig diameter på mindre än 16 cm i brösthöjd. Avsikten är att definitionen ska ingå i 17 § i statsrådets förordning. Med stöd av det ovan sagda föreslår utskottet att även 4 mom. ses över i fråga om bemyndigandet att utfärda förordning.

15 §. Utskottet föreslår under 14 § att kriteriet gällande näringshalten hos objektet för uttag av energived stryks. I anknytning härtill föreslår utskottet en del ändringar i 2 och 3 mom.

16 §. Utskottet konstaterar att i propositionen går all annan finansiering utom miljöstödet till åtgärder som går utöver normerna i lagstiftningen (5 § 2 mom. i lagförslaget). Utifrån erhållen utredning anser utskottet att detta även bör gälla miljöstödet. Följaktligen föreslår utskottet att hänvisningen till 10 § i skogslagen stryks i 1 mom.

24 §. Grundlagsutskottet anser i sitt utlåtande att parterna bör höras före beslut enligt 24 § 2 mom. (beslut om förbud gällande ombud), enligt 35 § 1 mom. (beslut om hävning av miljöstödsavtal) och enligt 36 § 1 mom. (beslut om uppsägning av miljöstödsavtal). Grundlagsutskottet hänvisar till grundlagens 20 § 2 mom. om bl.a. rätten att bli heard.

Jord- och skogsbruksutskottet konstaterar att förvaltningslagen (434/2003) innehåller detaljerade bestämmelser om centrala procedurkrav som ska iakttas i förvaltningsärenden och som väsentligt inverkar på den enskildes ställning och rättsskydd vid beslutsfattande i förvaltningen. Förvaltningslagen har bl.a. bestämmelser om komplettering av handlingar (22 §), myndigheters utredningsskyldighet (31 §), begäran om utredning (32 §), hörande av part (34 §) och inspektion (39 §). Den tillämpas även på skogscentraler när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter, vilket framgår av lagens 2 § 3 mom. Till yttermera visso konstaterade förvaltningsutskottet i samband med förvaltningslagens tillkomst att det med hänsyn till målen med lagen är viktigt att lagens räckvidd omfattar den indirekta offentliga förvaltningen och enskilda med offentliga förvaltningsuppgifter (FvUB 29/2002 rd — RP 72/2002 rd). Alltså ska förvaltningslagen tillämpas på skogscentralerna när de handhar offentliga förvaltningsuppdrag. Förvaltningsutskottet framhöll också i sitt betänkande att det inom olika förvaltningsområden bör utredas om speciallagstiftningen behöver och kan samordnas med den nya förvaltningslagen så att undantag från förvaltningslagen behöver göras i så fall som möjligt.

Med hänvisning till det ovan sagda slår jord- och skogsbruksministeriet fast att skyldigheten

att höra parterna och alla övriga generella skyldigheter avseende behandlingen av förvaltningsärenden härrör direkt från förvaltningslagen. I regeringens proposition med förslag till förvaltningslag och till lag om ändring av förvaltningsprocesslagen (RP 72/2002 rd) står det också att målsättningen är att det inte ska vara nödvändigt att utfärda från förvaltningslagen avvikande bestämmelser om det förfarande som ska iakttas i förvaltningsärenden. Målet är även att andra lagars enskilda bestämmelser om olika faser i behandlingen av förvaltningsärenden i så stor utsträckning som möjligt ska kunna upphävas såsom onödiga sedan förvaltningslagen har trätt i kraft.

Av ovannämnda orsaker ser utskottet ingen anledning att komplettera bestämmelserna om hörande i den föreslagna lagen.

28 §. Utifrån erhållen utredning konstaterar utskottet att det även i fortsättningen är ändamålsenligt att precis som nu betala stödet för samprojekt till ett av delägarna utsett ombud. Proceduren är administrativt enkel och har visat sig vara praktisk. Därför föreslår utskottet att paragrafen kompletteras med ett nytt 4 mom. om saken.

29 §. Utskottet föreslår en teknisk översyn av paragrafen.

34 §. Regeringen föreslår i paragrafen bestämmelser om återbetalning och återkrav av stöd. Grundlagsutskottet framhåller i sitt utlåtande att utskottet i fråga om återkrav av olika stöd och återkallande av tillstånd har ansett att åtgärden absolut måste ha samband med allvarliga och väsentliga förseelser eller försummelser och med att anmärkningar och varningar till den det gäller inte har lett till att brister i verksamheten har korrigerats och att åtgärden inte bör genomföras förrän den berörda personen har fått en chans att korrigera felet.

Jord- och skogsbruksutskottet konstaterar att den föreslagna 33 § om tillsyn har en uttrycklig bestämmelse om avhjälpande av konstaterade brister. Där åläggs skogscentralen att ge stödtagaren möjlighet att avhjälpa de i bestämmelsen

avsedda bristerna i terrängen. Förvaltningslagen, närmare bestämt 8 § om myndigheternas rådgivningsskyldighet och 22 § om kompletteringar av handlingar, blir tillämplig när det gäller korrigering av brister i ansökningshandlingar. Det här sägs tydligt ut i propositionen (detaljmotiven till 5 § 4 mom.).

När propositionen bereddes ansågs en bestämmelse om anmärkning vara befogad bara när det gäller ombud, framgår det av en utredning till utskottet. När det gäller markägare ansågs det onödigt med en bestämmelse om anmärkning eller varning. I motsats till ombud är det sällan en markägare står i kontinuerlig kontakt med skogscentralen. På markägarhåll skulle det uppfattas som en ytterst negativ gest om lagen kompletterades med en bestämmelse om anmärkning och/eller varning på denna punkt.

Skogscentralernas rådgivarroll har satts i fokus i en utredning till utskottet. Förvaltningslagen föreskriver om myndigheternas rådgivningsskyldighet. Också lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995) påför skogscentralerna rådgivningsskyldighet. Enligt utredningen är det genom rådgivning och inte genom anmärkningar och varningar man kan undvika de av grundlagsutskottet utmålade situationer som uppstått till följd av ett obetydligt fel, missförstånd eller en oriktig uppgift. Markägarna bör få råd, inte en anmärkning eller varning. Det är också viktigt att i stödbeslutet tydligt ange vilka skyldigheter som gäller för markägaren för att situationer av ovannämnt slag ska undvikas. Enligt 11 § i statsunderstödslagen (688/2001) ska av ett statsunderstödsbeslut framgå grunderna för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet samt för övervakningen av dess användning "på det sätt som klarheten i fråga om ... statsunderstödstagarens rättigheter och skyldigheter kräver".

Utskottet noterar också att grunder för återkrav endast finns angivna i 35 och 36 § i förslaget. Paragraferna gäller hävning och uppsägning av miljöstödsavtal. Som normalt i avtalsrätt är hävning av avtal kopplat till väsentligt av-

talsbrott. Bestämmelsen om uppsägning av avtal har dessutom en sådan formulering att ringa förseelse inte leder till uppsägning. Grunderna för återkrav av andra stöd än miljöstöd bestäms utifrån den gällande statsunderstödslagen. I sitt betänkande om statsunderstödslagen konstaterade finansutskottet (FiUB 9/2001 rd — RP 63/2001 rd) följande: "Den föreslagna lagen avser att skapa allmänna lagbestämmelser som skall medverka till mer samordnade förfaranden. När det finns en statsunderstödslag behövs det i de flesta fall inte längre några speciallagar. Utskottet anser att den speciallagstiftning som eventuellt behövs bör samordnas med den föreslagna statsunderstödslagen i så hög grad som möjligt. Onödiga och grundlösa undantag från den allmänna lagstiftningen och överlappande bestämmelser måste så långt som möjligt undvikas."

Med beaktande av det ovan sagda anser jord- och skogsbruksutskottet att bestämmelserna inte kräver någon komplettering.

36 §. Utskottet föreslår en teknisk ändring i rubriken.

42 §. Utskottet noterar att biodiversitetsprogrammet för södra Finlands skogar, METSO, om metoder för frivilligt skydd, naturvärdeshandel och samarbetsnät gett goda erfarenheter. Under 2007 inleds förberedelserna för en förlängning av handlingsprogrammet och skyddet av biodiversiteten på privatägd mark fortsätter med frivilliga skyddsmetoder. Enligt 19 a § i den gällande lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan försöksprojekt inom ramen för METSO finansieras fram till den 31 december 2007. Miljöutskottet anser i sitt utlåtande det vara beklagligt att beslutet om en förlängning av METSO inte har kunnat vägas in i lagförslaget. Med stöd av det ovan sagda föreslår jord- och skogsbruksutskottet att 2 mom. ändras så att giltighetstiden för den nämnda 19 a § förlängs med ett år.

Utskottet föreslår dessutom tekniska ändringar i 4 och 11 mom.

2. Lag om ändring av 53 § i inkomstskattelagen

53 §. Till följd av den föreslagna ändringen av rubriken för lagförslag 1 föreslår utskottet att den nya 7 punkten ses över.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår jord- och skogsbruksutskottet

att lagförslag 1 och 2 godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag).

Utskottets ändringsförslag**1.****Lag****om finansiering av ett hållbart skogsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att främja *virkesproduktionen och användningen av energived samt att skydda skogarnas biologiska mångfald*.

2 och 3 §
(Som i RP)

4 §

Stödtagare

Enskilda markägare kan beviljas stöd. För *uttag och flisning* av energived, projekt för vård av skogsnaturen och bekämpning av rotticka kan stöd även beviljas samfund eller yrkesutövare, om stödet främjar vården och användningen av enskilda markägares skogar.

(2—5 mom. som i RP)

5 §

(Rubriken som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

(1—4 mom. som i RP)

6—8 §

(Som i RP)

2 kap.

Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten

9—13 §

(Som i RP)

3 kap.

Uttag och flisning av energived

14 §

Uttag av energived

(1 mom. som i RP)

För beviljande av stöd förutsätts att

(1 punkten *utesl.*)

(1 och 2 punkten som 2 och 3 punkten i RP)

(3 mom. som i RP)

Närmare bestämmelser om definitionen på avverkning i ung gallringsskog samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om mätningen av energivedens volym och om utredning om överlåtelsen av energived utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Flisning av energived

(1 mom. som i RP)

För att stöd skall beviljas förutsätts (*utesl.*) att sökanden kan påvisa att det virke som skall flisas kommer från ett objekt som uppfyller (*utesl.*) kraven i 1 mom.

Närmare bestämmelser (*utesl.*) om (*utesl.*) i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om den utredning som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

4 kap.

Bevarande av skogarnas biologiska mångfald

16 §

Miljöstöd

Miljöstöd kan beviljas när man i åtgärder som hänför sig till skötseln eller användningen av skogar på ett mera omfattande sätt än vad som enligt skogslagen är markägarens skyldighet beaktar bevarandet av skogens biologiska mångfald, naturvård eller annan användning av skogen än för virkesproduktion (*utesl.*). Miljöstödet baserar sig på objektets avverkningsvärde, från vilket en självriskandel avdras.

(2—5 mom. som i RP)

17 och 18 §
(Som i RP)

5 kap.

Övriga främjande åtgärder

19 och 20 §
(Som i RP)

6 kap.

Beviljande och betalning av stöd

21—27 §
(Som i RP)

28 §

Betalning av stöd

(1—3 mom. som i RP)

I samprojekt betalas stödet till ett ombud som delägarna utsett. (Nytt)

29 §

Uppgifter som införs i fastighetsdatasystemet

Skogscentralen skall *se till att miljöstödsavtalet förs in i fastighetsdatasystemet* när beslutet om beviljande av stöd har fattats. Skogscentralen skall även *se till att uppgifter om ändring, uppsägning och hävning av dessa avtal förs in i fastighetsdatasystemet*.

7 kap.

Skyldigheter som hänför sig till stödet samt tillsyn

30—33 §
(Som i RP)

8 kap.

Återbetalning och återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal34 och 35 §
(Som i RP)

36 §

Landsbygdsverkets rätt att säga upp avtal

(1 och 2 mom. som i RP)

37 §
(Som i RP)

9 kap.

Särskilda bestämmelser38—41 §
(Som i RP)

10 kap.

Ikraftträdande

42 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

(1 mom. som i RP)

Genom denna lag upphävs lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogs-

bruk (1094/1996) och lagen av den 30 december 1996 om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) jämte ändringar. Av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk förblir dock 11 § i kraft i tre år efter denna lags ikraftträdande och 19 a § *till och med den 31 december 2008*. På finansiering som avses i de nämnda paragraferna och på ärenden som blivit anhängiga före denna lags ikraftträdande tillämpas de lagar som upphävts genom denna lag och de bestämmelser som givits med stöd av dem.

(3 mom. som i RP)

Medel som avses i denna lag får användas under fem års tid efter denna lags ikraftträdande om det är fråga om betalning av den lånefinansiering eller det stöd för skogsförnyelse eller byggande av skogsväg eller istandsättningsdikning i form av samprojekt, som har beviljats i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Medel för utbetalning av *annan* finansiering som beviljats med stöd av den upphävda lagen får användas inom tre år från denna lags ikraftträdande.

(5—10 mom. som i RP)

Stöd för flisning kan beviljas med stöd av 15 §, om den energived som skall flisas har fällts i samband med sådan vård av ungskog som har finansierats i enlighet med den upphävda lagen *om finansiering av hållbart skogsbruk* och övriga i denna lag angivna förutsättningar för beviljande av stöd uppfylls.

2.

Lag

om ändring av 53 § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 53 § i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) en ny 7 punkt, i stället
för den 7 punkt som upphävts genom lag 716/2004, som följer:

53 §

Vissa skattefria kapitalinkomster

Skattepliktig inkomst är inte

7) den förmån som erhållits med stöd av lagen
om finansiering av *ett hållbart* skogsbruk (/).

Ikraftträdandebestämmelsen

(Som i RP)

Helsingfors den 24 januari 2007

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Eero Lämsä /cent
vordf. Harry Wallin /sd
medl. Nils-Anders Granvik /sv
Pertti Hemmilä /saml
Matti Kauppila /vänst
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Lauri Kähkönen /sd

Esa Lahtela /sd
Jari Leppä /cent
Minna Lintonen /sd
Reijo Paajanen /saml (delvis)
Erkki Pulliainen /gröna
Pekka Vilkuna /cent
Lasse Virén /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.

RESERVATION

Motivering

Syftet med den föreslagna lagen är att säkerställa en hållbar virkesproduktion. I bakgrunden ligger klimatuppvärmningen och ambitionen att minska utsläppen. Med tanke på att skogsskötseln blir dyr för enskilda markägare i förhållande till den förväntade nyttan under en generation och eftersom marknaden, tekniken eller produktionsmetoderna ofta inte är tillräckligt utvecklade för att göra skogsvårdsarbetena lönsamma, uppmuntrar det föreslagna stödet till en förnuftig skogsvård. I det hänseendet tycker jag att det föreslagna stödet i princip är ett lämpligt instrument för att främja lagens ändamål.

Lagen om finansiering av skogsbruk (som utskottet förelår ska heta "Lag om finansiering av ett hållbart skogsbruk") bör i sina detaljer slå vakt om att stöden faktiskt går till ändamål som är förenliga med lagens syfte och inte till olönsamma objekt eller olämplig verksamhet.

Miljöutskottet tar i sitt utlåtande om propositionen helt berättigat upp sambandet mellan klimatförändringen och skyddet av artbeståndets diversitet (MiUU 44/2006 rd). Utskottet framhåller att det gäller att ta särskild hänsyn till klimatförändringen, som ger upphov till avsevärda förändringar i ekosystemen och artbeståndet. Arter måste kunna röra sig från en livsmiljö till en annan inom nätverket för att mångfalden ska bevaras. Det bästa sättet att förbereda sig för klimatförändringens konsekvenser för skogsbruket är att se till att ekonomiskogarna har en god återväxt, genetisk mångfald och god hälsa. I framtiden måste vi också fästa allt större hänseende vid att reducera koldioxidutsläppen genom att ersätta fossila bränslen med skogsenergi och binda upp kol i trävaruindustriprodukter och vid skogarnas betydelse som kolsänkor överlag. Skogsbrukets roll i klimatpolitiken bör behandlas grundligare än vad regeringen gör i sin proposition.

Den mängd arbete som utförs inom ett objekt blir aldrig beaktat när stödet betalas ut i euro och

i form av arvode. Om propositionen går igenom leder det till att lagen inte lockar till vård av ungskog som mest pockar på gallring. Allt fler skogsägare tvingas anlita utomstående arbetskraft för skogsarbeten, och därför bör det statliga stödet graderas efter den arbetsmängd arbetslaget eller objektet kräver och de kostnader arbetet genererar. Regeringens förslag betyder att stödet riktas in på objekt som inte nödvändigtvis kräver någon form av skogsskötsel. Grunderna för de stöd som betalas ur statens kassa bör för sin del bekräfta tvånget för arbetsgivarna inom branschen att följa de lagfästa skyldigheterna när utomstående arbetskraft anlitas (bl.a. bör beställaransvar ingå bland stödvillkoren).

Jag föreslår följande ändringar i lagförslag 1 om finansiering av ett hållbart skogsbruk.

4 §. Stödtagare. Stöd bör även kunna beviljas samfund eller yrkesutövare, om utlagt arbete används för vård och användning av enskilda markägares skogar. Bestämmelsen lyder då som följer: "Enskilda markägare kan beviljas stöd. (Utesl). *Stöd kan även beviljas samfund eller yrkesutövare, om stödet främjar vården och användningen av enskilda markägares skogar och om ett utomstående samfund eller en utomstående yrkesutövare anlitas för arbetet på objektet. I det fallet beviljas inte markägaren stöd för samma objekt.*"

Förslaget är generösare än utskottets betänkande när det gäller stöd till den som utför ett utlagt arbete (s.k. arvodesmodell). I betänkandet har arvodesmodellen begränsats till uttag och flisning av energived, projekt för vård av skogsnaturen och bekämpning av rotticka. Enligt mitt förslag kan allt stödberättigat arbete läggas ut och stödet betalas till den som utför arbetet.

5 §. Allmänna villkor för beviljande av stöd. Paragrafrubriken har ändrats på samma sätt som i betänkandet genom tillägg av ordet "myöntamisen". Stödkriterierna i 1 mom. bör kompletteras med att de arbeten som stöds ska vara ändamålsenliga också i skogsvårdshänseende. Med

denna ändring ska de arbeten om stöds vara ändamålsenliga såväl i ekonomiskt och skogsekonomiskt hänseende som med tanke på bevarandet av skogarnas ekonomiska mångfald. Arbetena skall utföras i enlighet med god yrkespraxis inom skogsbranschen. Arbetena skall såvitt möjligt koncentreras för att ge bättre kostnadseffektivitet.

7 §. Plan och verkställighetsutredning. I motiven till paragrafen skulle ha sagts att t.ex. grundläggande utbildning inom branschen samt långvarig arbetserfarenhet från branschen eller yrkes- eller specialyrkesexamen betraktas som bevis för tillräcklig sakkunskap.

10 §. Vård av ungskog. För att säkra att stödet allokeras på rätt sätt och leder till resultat skulle det i 1 mom. ha föreskrivits att de uppräknade arbetena ska vara nödvändiga från skogsvårdssynpunkt. Med denna ändring kan stöd beviljas för röjning och gallring av plantbestånd, avlägsnande och gallring av lågskärm samt gallring av unga gallringsskogar, förutsatt att arbetena är nödvändiga från skogsvårdssynpunkt.

14 §. Uttag av energived. Tillämpningsområdet för 1 mom. bör breddas för att även omfatta avverkningar i anknytning till vård av torvmarksskog och byggande av skogsvägar. Efter ändringen kan stöd beviljas för hopsamling och skogstransport av virke som fällts och överlåtits för energianvändning i samband med vård av plantbestånd, avverkning i ung gallringsskog, avverkning i anknytning till vård av torvmarksskog eller byggande av skogsvägar.

15 §. Flisning av energived. Flisningsstöd kan beviljas för alla former av tillvaratagande som kan stödjas enligt den föreslagna lagen. Flisningsstödet bör inte kopplas ihop med att stöd beviljats för uttag av virke. Efter ändringen kan stöd beviljas för flisning av energived, om finansiering av tillvaratagandet har beviljats eller

kunde ha beviljats i enlighet med denna lag. Vidare kan stöd beviljas när den energived som ska flisas har fällts i samband med vård av ungskog, vård av torvmarksskog eller byggande av skogsvägar som har finansierats i enlighet med denna lag.

Nytt 15 § 4 mom. Som nytt 4 mom. föreslår jag bestämmelser om höjt flisningsstöd. Enligt förslaget beviljas stödet i form av förhöjt flisningsstöd, om avverkningen och flisningen sker samtidigt. Ändringen tjänar sitt syfte, eftersom det är tekniskt möjligt att med en och samma maskin först avverka och direkt därpå flisa och det följaktligen i de fallen är motiverat att betala ett kombinerat avverknings-flisningsstöd.

19 §. Bekämpning av rotticka. Samhällsekonomiskt sett är det förnuftigt att inom skogsvården bekämpa rotticka och betala stöd för det. Därför föreslår jag att stödet i 1 mom. utvidgas. Efter ändringen kan stöd även beviljas för bekämpning av rotticka i samband med avverkningar inom områden och på tider där det finns risk för att den sprider sig.

Ändring av 19 § 2 mom. I detta sammanhang föreslår jag också att 2 mom. ändras så att genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om riskområden och risktider för utbredning av rotticka, bekämpningsobjekt och andra bekämpningsmetoder än avverkning samt övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

Förslag

Med stöd av det ovan anförda föreslår jag

att lagförslag 2 godkänns enligt utskottets betänkande och

att lagförslag 1 godkänns med följande ändringar:

1.

Lag om finansiering av ett hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1—3 §
(Som i JsUB)

4 §

Stödtagare

Enskilda markägare kan beviljas stöd. *Stöd kan även beviljas samfund eller yrkesutövare, om stödet främjar vården och användningen av enskilda markägars skogar och om ett utomstående samfund eller en utomstående yrkesutövare anlitas för arbetet på objektet. I det fallet beviljas inte markägaren stöd för samma objekt.*

(2—5 mom. som i JsUB)

5 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

De arbeten som stöds skall vara ändamålsenliga såväl i ekonomiskt och skogsekonomiskt hänseende som med tanke på bevarandet av skogarnas biologiska mångfald. Arbetena skall utföras i enlighet med god yrkespraxis inom skogsbranschen. Arbetena skall såvitt möjligt koncentreras för att ge bättre kostnadseffektivitet.

(2—4 mom. som i JsUB)

6—8 §
(Som i JsUB)

2 kap.

Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten

9 §
(Som i JsUB)

10 §

Vård av ungskog

Stöd kan beviljas för röjning och gallring av plantbestånd, avlägsnande och gallring av lågskärm samt gallring av unga gallringsskogar, förutsatt att arbetena är nödvändiga från skogsvårdssynpunkt.

(2—4 mom. som i JsUB)

11—13 §
(Som i JsUB)

3 kap.

Uttag och flisning av energived

14 §

Uttag av energived

Stöd kan beviljas för hopsamling och skogs-transport av virke som fällt och överlåtits för energianvändning i samband med vård av plantbestånd, avverkning i ung gallringsskog, avverkning i anknytning till vård av torvmarksskog eller byggande av skogsvägar.

(2—4 mom. som i JsUB)

15 §

Flisning av energived

Stöd kan beviljas för flisning av energived, om finansiering av tillvaratagandet har beviljats *eller kunde ha beviljats* i enlighet med denna lag. Vidare kan stöd beviljas när den energived som skall flisas har fällts i samband med sådan vård av ungskog, *vård av torvmarksskog eller bygande av skogsvägar* som har finansierats i enlighet med denna lag.

(2 och 3 mom. som i JsUB)

Stödet beviljas som förhöjt flisningsstöd, om avverkningen och flisningen sker samtidigt. (Nytt 4 mom.)

4 kap.

Bevarande av skogarnas biologiska mångfald

16—18 §
(Som i JsUB)

5 kap.

Övriga främjande åtgärder

19 §

Bekämpning av rotticka

Stöd kan även beviljas för bekämpning av rotticka *i samband med avverkning inom områden och på tider där det finns risk att den sprider sig.*

(2 mom. *utesl.*)

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om riskområden *och risktider* för utbredning av rotticka, bekämpningsobjekt *och andra bekämpningsmetoder än avverkning* samt övriga i denna paragraf angivna vill-

kor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

20 §
(Som i JsUB)

6 kap.

Beviljande och betalning av stöd

21—29 §
(Som i JsUB)

7 kap.

Skyldigheter som hänför sig till stödet samt tillsyn

30—33 §
(Som i JsUB)

8 kap.

Återbetalning och återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal

34—37 §
(Som i JsUB)

9 kap.

Särskilda bestämmelser

38—41 §
(Som i JsUB)

10 kap.

Ikraftträdande

42 §
(Som i JsUB)

Helsingfors den 24 januari 2007

Matti Kauppila /vänst